

Ἀριθ. 56

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰν τῆς Ναυτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς 26 Δεκεμβρίου 1828, δι' ἧς ἡ ὑπηρεσία αὕτη διευθύνει τὰ ἔγγραφα τῆς ἀλαμάνας ἢ «Ζωοδόχος Πηγή» τοῦ Γεωργίου Ἡλίου, Ποριώτου,

Θεωρήσασα ἀντίγραφον τῆς πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν τῶν Ναυτικῶν ἀναφορᾶς τοῦ Μοιράρχου Γεωργίου Καραμάνου τῆς 21 Δεκεμβρίου 1828, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι κατέσχε τὴν εἰρημένην ἀλαμάναν πλησίον τῆς Καρύστου μὲ φορτίον λεμόνι,

Θεωρήσασα ἀντίγραφον ἀναφορᾶς τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ναυτικῶν πρὸς τὴν Ναυτικὴν Ὑπηρεσίαν τῆς 25 Δεκεμβρίου 1828,

Θεωρήσασα τὸ δίπλωμα τῆς αὐτῆς ἀλαμάνας ὑπ' ἀριθ. 4033 τῆς 5ης Αὐγούστου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν καὶ τὸ ναυτολόγιον, ἀμφότερα τῆς 14 Δεκεμβρίου 1828, δι' ὧν φαίνεται ὅτι διευθύνετο εἰς Σκιάθον,

Θεωρήσασα τὰς ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου γενομένας ὁμολογίας τοῦ ὁδηγοῦ τῆς ἀλαμάνας, τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ναυτῶν τῆς 27 Δεκεμβρίου 1828,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσοῦ Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ εὐρίσκει:

1ον) Ὅτι, ἐν ᾧ ἐφόρτωσεν ἀπὸ Πόρον λεμόνι διὰ τὰ μετακομίσῃ εἰς Σκιάθον κατὰ τὸ διαβατήριόν του, κατεσχέθη ἐντὸς τῆς ἀποκλειστικῆς γραμμῆς τῆς Εὐβοίας.

2ον) Ὅτι παρεκτράπη ἀπὸ τὸν διάπλουν του.

3ον) Ὅτι, κατὰ τὸν κατασχετήν, ἠδύνατο ν' ἀράξῃ, ἂν ᾔθελεν, εἰς Ἄνδρον, πνέοντος νοτιοδυτικοῦ ἀνέμου (ostrogarbi) ἢ ἐὰν ἔπνεε νοτιοανατολικὸς (sirocco), ὡς λέγει ὁ κατασχεθεὶς, πάλιν ἠδύνατο ν' ἀράξῃ τὸ πολὺ εἰς Πεταλιούς, χωρὶς νὰ ἐγγίσῃ τὴν στερεὰν τῆς Εὐβοίας πέραν τῶν Πεταλιῶν.

4ον) Ὅτι ἔκαμῃ καὶ ἄλλο ταξίδι μὲ λεμόνι εἰς ἐχθρικὸν ἀποκλεισμένον τόπον, τὸ Τρίκερι, κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ναυτῶν του.

5ον) Ὅτι καὶ τότε, ὡς καὶ τώρα, εἶχε διαβατήριον ἀπὸ τὸν Πόρον διὰ τὴν Σκιάθον.

6ον) Ὅτι εἰς τὸ προλαβὸν αὐτὸ ταξίδι ἐπώλησε τὸ λεμόνι, ὡς ὁ πλοίαρχος λέγει, εἰς τοὺς Τρικεριώτας, κατὰ δὲ τοὺς ναύτας του εἰς τὸν ἐν Τρίκερι Ἀρναὺτ Ἀγᾶν.

7ον) Ὅτι καὶ εἰς τὸ προλαβὸν καὶ εἰς τὸ παρὸν ταξίδι ἐγνώριζαν καὶ ὁ πλοίαρχος καὶ οἱ ναῦταί του τὸν ἀποκλεισμόν.

8ον) Ὅτι εἰς τῶν ναυτῶν, ὁ Ἰω. Ραδίτσας, ὁμολογεῖ ὅτι διευθύνοντο μέσα εἰς τὴν Εὐρίπον.

Ἐξ ἀπασῶν τούτων τῶν περιστάσεων προκύπτουν βασιμώταται ὑποψίαι.

Παρατηρεῖται ἐπομένως:

1ον) Ὅτι ἀνήκει εἰς τὸν κατασχεθέντα τὸ βάρος τῆς ἀνατροπῆς τῶν καθ' ἑαυτοῦ ὑποψιῶν.

2ον) Ὅτι αἱ ἐκ τῶν περιστάσεων τῆς κατασχέσεως ὑποψίαι ὄχι μόνον δὲν ἀνατρέπονται, ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβαιοῦνται ἀπὸ τὰ πράγματα (des faits).

3ον) "Οτι, εάν τὸ ἔγκλημα τῆς πολεμικῆς λαθρεμπορίας καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ τῆς παραβάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐπισύρῃ δήμευσιν κατὰ τῶν οὐδετέρων, ὑπερβαρύνει βέβαια κατὰ τῶν ὁμογενῶν καὶ καταντᾷ εἰς ἔγκλημα ἐσχάτης προδοσίας.

Δι' ὅλα ταῦτα λοιπὸν ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ ἀποφασίζει:
Ἡ ἀλαμάνα «Ζωοδόχος Πηγὴ» τοῦ πλοιάρχου Γεωργίου Ἡλίου, Ποριώτου, ὁμοῦ μ' ὅλην τὴν ἀποσκευὴν καὶ τὸ φορτίον αὐτῆς δημεύεται.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἐνάτην Ἰανουαρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ἐνάτου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Ἀθανασίου
Ἐδουάρδος Μάσσων
Λουκάς Ράλλης

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 57

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 13 Ἀπριλίου 1828 πρὸς τὸν Αὐστριακὸν Πρόξενον κ. Γρόπιον ἀναφορὰν τοῦ Θεοδώρου Πεταλᾶ, διευθυνθεῖσαν εἰς τὸ Δικαστήριον παρὰ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Αἰγίνης τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ, δι' ἧς ἀναφέρει ὅτι περὶ τὸν Ἰούνιον 1827, ἐγύμνωσαν τὸ ἰονικὸν βριγαντῖνον του ὁ «Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος» κατὰ τὴν Δῆλον, ὁ Νικόλαος Μαρούκης, ὁ γαμβρός του Διακογιάννης, ὁ Παντελῆς Γεωργαλᾶς καὶ ἄλλοι καὶ ζητεῖ νὰ τὸν ἀποζημιώσουν,

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 19 Ἰουνίου 1827 ἔκθεσιν τοῦ πλοιάρχου Πεταλᾶ, γενομένην εἰς τὸ ἐν Τήνῳ Βρεταννικὸν Ἀντιπροξενεῖον, δι' ἧς παριστάνει ὅτι, ἀναχωρήσας τὴν 16 Ἰουνίου 1827 ἀπὸ Πάτμον μὲ φορτίον ξύλα διὰ Ἰθάκην καὶ Κορφοῦς, ἐγυμνώθη τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ 2 τράτας καὶ ἐν πέραμα, διοικούμενα παρὰ τοῦ Ν. Μαρούκη, Κωνσταντῇ Καλογέρῃ, Μαρκῇ Βλάτα καὶ Λαμπρινοῦ Κουλουμπρίνη,

Θεωρήσασα τὴν καταγραφὴν τῶν ἀρπαγέντων πραγμάτων ἐκ τοῦ ρηθέντος πλοίου, τῆς 7 Ἰουνίου 1827, καὶ τὴν καταγραφὴν πραγμάτων κ' ἐξόδων τῆς 13 Ἰουνίου 1828,

Θεωρήσασα τὴν ἐνώπιον τῆς Δημογεροντίας Πάτμου γενομένην, κατ' αἴτησιν τοῦ Πεταλᾶ, ὁμολογίαν τοῦ Γεωργίου Κυριάκου, Φωκιανοῦ, τῆς 7 Μαρτίου 1828, δι' ἧς ὁμολογεῖ ὅτι ἦτο ναύτης εἰς τὸ πέραμα τοῦ Ν. Μαρούκη καὶ ὅτι ἐγύμνωσαν τὸν Πεταλᾶν τρία πλοῖα, τὸ τοῦ Ν. Μαρούκη καὶ Διακογιάννη, τὸ τοῦ Ἀνδρέου Μπαρμπέρη, Ψαριανοῦ, καὶ τὸ τοῦ Παντελῆ, Ψαριανοῦ, ἡ ρέμπελη λεγομένη τράτα,

Θεωρήσασα τὰς πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀναφορὰς τοῦ Πεταλᾶ τῆς 19 Μαΐου καὶ τῆς 13 Ἰουνίου 1828, ἔτι δὲ τὴν ἀναφορὰν του τῆς 20 Αὐγούστου 1828, περικλείου-